

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év június hó 3. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2.B.166/2007/33. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a börtönbüntetésbe **beszámítja.**

A másodfokú eljárás során felmerült 43.200,- (negyvenháromezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2007. év július hó 16. napján kelt 2.B.166/2007/33. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettében. Ezért őt 5 év 6 hónap börtönbüntetésre és 5 évre a Magyar Köztársaság területéről kiutasításra ítélte. Rendelkezett a kiadatási letartóztatásban, őrizetben és előzetes letartóztatásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.323/2007/4-I. számú átiratában - bejelentve, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt - a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. Felderítetlenség miatt megalapozatlannak jelölte meg az elsőfokú bíróság ítéletét, annak hatályon kívül helyezését indítványozta.

A nyilvános ülésen a védő a vádlott Magyarországról szökésének ténye mellett azt emelte ki, hogy 2006-ban védője útján a meghatalmazás és lakásának

bejelentésével jelentkezett a hatóságnál. A vádlottat ennek ellenére nem idézték meg. Utalt arra is, hogy a cselekmény 2009. júniusában elévült volna, a vádlott ki tudta volna várni ezt az időt. A vádlott ártatlannak vallja magát, fiatakorúként és menekültként érkezett az országba, nem ismerte a magyar nyelvet, nem mert jelentkezni, hogy tisztázza magát. Sérelmezte - az ismeretlen helyen tartózkodó - tanú felkutatásának elmaradását, akit a hatóság 2006-ban meghallgatott. Álláspontja szerint nem bizonyított a vádlott bűnössége, mert a három szemtanú vallomása ellentmondásos, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt, az időmúlásra és a vádlott fiatakorára tekintettel.

A vádlott az utolsó szó jogán tagadta a cselekmény elkövetését, felmentését de legalább büntetése enyhítését kérte.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Felülbírlata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság körültekintően, az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Mindent megtett az ismeretlen helyen tartózkodó tanú tartózkodási helyének felkutatása érdekében, aki a rendelkezésre álló adatok szerint hajléktalan. Törvényes az ismeretlen helyen tartózkodó, és a külföldi állampolgárságú szemtanúk vallomásának felolvasása, és bizonyítékkénti értékelése.

Nem értett egyet az ítélet tábla azon védői kifogással, amelyben a vádlott idézésének elmaradását sérelmezte. Az iratokból kitűnően a vádlott ellen 1994. június 12-én körözést, 1994. június 21-én elfogatóparancsot bocsátottak ki, a nyomozást a rendőrség Bűnüldözési Főosztálya a ... bü. számú határozattal 1994. június 23-án függesztette fel.

A Fővárosi Főügyészség Nf.9651/1994. szám alatt 1996. október 4. napján a vádlott ellen elfogatóparancsot adott ki. Az Interpol Magyar Nemzeti Iroda 2003. szeptember hó 4. napján kelt jelentéséből kitűnően a német társiroda arról tájékoztatta a magyar hatóságokat, hogy a vádlott Szerbia-Montenegróban a német követségen vízumért folyamodott, vízumkérelmét elutasították. A tájékoztatás szerint az Interpol Cseh Nemzeti Iroda is kérte a vádlott azonosítási anyagát (nyomozati iratok 415. lapszáma).

A Fővárosi Bíróság 2.Bk.531/2006/2. számon 2006. június 20. napján nemzetközi elfogatóparancsot bocsátott ki a külföldön tartózkodó terhelt ellen.

A védő által hivatkozott meghatalmazáson pontos cím megjelölése nélkül csak a helység név van feltüntetve.

A 2006. augusztus 31. napján az előzetes letartóztatásról döntő ülésen a vádlott akként nyilatkozott, hogy Németországban nincs bejelentett lakása, változó, hogy hol lakik, egy cégnél feketén dolgozik.

A rendelkezésre álló adatokból okszerűen következik, hogy a vádlott szökésben volt, kézre kerítése elfogatóparancs útján történt. Pontos cím hiányában a védő által sérelmezett idézést nem lehetett volna kiadni.

A Fővárosi Bíróság kellő alapossággal és körültekintéssel vizsgálta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges fellelhető bizonyítékokat (nyomszegény a helyszín; nincs meg az elkövetés eszköze; de a végrehajtás módja - egyetlen szúrás - miatt nem volt olyan érintkezés, amely nyomot hagyott volna). Ellenben a vádlott személyét nyomban megjelölték, a vádlottat felismerték. A külföldi állampolgárságú szemtanú a cselekményt megelőző pénz miatti vitáról nyilatkozott vallomásaiban. A három szemtanú vallomása lényegében összhangban van egymással. Vallomásukat erősítik a többi tanúk vallomásai is. Bár az utóbbi albán tanú visszavonta a nyomozás során tett terhelő vallomását, az elsőfokú bíróság részletes indokát adta annak, hogy a tanú tárgyaláson tett vallomását miért nem fogadta el és miért hiteltérdemlő e tanú nyomozás során tolmács és hatósági tanú jelenlétében tett vallomása.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul és körültekintően tett eleget. A bizonyítékokat egyenként és összességében színvonalasan értékelte. Meggyőző és logikus érvekkel cáfolta a vádlott védekezését és a védekezését alátámasztani igyekvő tanú vallomását.

A három szemtanúnak a cselekményt követően tett vallomását a rendőri jelentések, az orvos szakértői vélemény alátámasztotta (a halál oka egy közepes-nagy erővel, késsel végrehajtott szívtájéki szúrás).

A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A felülmérlegelés tilalma folytán a vádlott felmentését, a tényállás megalapozottsága miatt az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését célzó védői indítvány nem megalapozott.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmény eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntettekénti minősítése is.

A büntetés kiszabására ható alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság lényegében helyesen vette számba és súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

Az ítélet tábla annyiban kiegészíti, hogy a büntetés kiszabása körében az időmúlás objektív tényező, 14 év nem hagyható teljesen figyelmen kívül, ugyanakkor a vádlott szökése miatt csak kisebb súllyal, de értékelte a vádlott javára, hogy jelenleg 2 éve áll a büntetőeljárás hatálya alatt.

Nem értett egyet az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak a késsel kapcsolatos okfejtésével. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy az ilyen méretű kés különösen veszélyes eszköz, az ellene történő védekezés kizárt. Ezért a veszélyes eszköz használatát a másodfokú bíróság súlyosítónak értékelte.

A vádlott az elkövetéskor nem sokkal haladta meg a fiatalkor határát, ezért a fiatal felnőtt kor nyomatékos enyhítő tényező. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádlott cselekményével egy ugyancsak fiatal ember életét oltotta ki. Az elsőfokú bíróság által a vádlottal szemben kiszabott büntetés kirívóan enyhe, méltányos, a büntetés ellentétben áll a befejezett élet elleni bűncselekmények büntetés kiszabási gyakorlatával, ezért további enyhítése fel sem merülhet.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján beszámította és a Be. 381. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel rendelkezett a másodfokú eljárás során tolmácsolás díjaként felmerült bűnügyi költség viseléséről.

B u d a p e s t, 2008. év június hó 3. napján

Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 7.B.166/2007/33. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 1.Bf.211/2007/19. számú végzése folytán 2008. év június hó 3. napján jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év június hó 3. napján

Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő

